

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2019 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział II Cywilny - Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Nowak

SO Anna Kozłińska

SR (del.) Dagmara Pawelczyk - Woicka (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2019 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi M. U. i Z. N.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Rejonowego w Myślenicach

na przewlekłość postępowania w sprawie prowadzonej

przez Sąd Rejonowy w Myślenicach pod sygn. akt I Ns 307/17

postanawia:

1. stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Myślenicach pod sygn. akt I Ns 307/17 nastąpiła przewlekłość postępowania,
2. przyznać od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Myślenicach na rzecz skarżących M. U. i Z. N. solidarnie kwotę 5000 zł (pięć tysięcy złotych),
3. oddalić skargę w pozostałym zakresie,
4. zwrócić skarżącym M. U. i Z. N. uiszczoną opłatę sądową od skargi w kwocie 200 zł (dwieście złotych).

SSO Anna Kozłińska SSO Anna Nowak SSR (del.) Dagmara Pawelczyk – Woicka

UZASADNIENIE

Skarżące M. U. i Z. N. złożyły w dniu 8 stycznia 2019 r. skargę na przewlekłość postępowania prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Myślenicach pod sygn. akt I Nd 307/17 domagając się stwierdzenia przewlekłości, zobowiązania Sądu Rejonowego do rozpoznania sprawy w terminie trzech miesięcy od rozpoznani skargi oraz przyznania na rzecz skarżących od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Myślenicach kosztów postępowania. W uzasadnieniu skargi zarzuciły oczywistą obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 118 i 125 kc w zw. z art. 117 kc podnosząc, że w sprawie doszło do przedawnienia roszczenia powodów oraz przedawnienia zabezpieczenia tego roszczenia, które powinno skutkować odrzuceniem pozwu i oddaleniem powództwa w całości. Podniosły, że rolą Sądu jest badanie z urzędu terminów przedawnienia roszczenia i jego zabezpieczenia. Ponadto wskazały, że w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, ponieważ sprawa toczy się od 10 lat i jest to okres zdecydowanie za długi, w trakcie którego doszło do przedawnienia roszczenia powodów. Skarżące zarzuciły ponadto nieważność postępowania w związku z wydaniem po wielu latach rozstrzygnięcia z dnia 9 sierpnia 2018 roku w stosunku do T. S. (1), tj. „podmiotu dotkniętego pierwotnym nieusuwalnym brakiem zdolności sądowej (...)”*. Kończąc skarżące zaznaczyły, że brak

rozpoznania z urzędu przez Sąd przedawnienia roszczenia i związanego z tym oddalenia powództwa naraża firmę (...) na bardzo poważne konsekwencje, zwłaszcza finansowe.

Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Sądu Rejonowego w Myślenicach odpowiadając na skargę domagał się jej oddalenia jako niezasadnej.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan sprawy, mający znaczenie dla przedmiotowego postępowania i zważył, co następuje:

Sprawa, w której stwierdzenia przewlekłości domagają się skarżące, jest prowadzona w Sądzie Rejonowym w Myślenicach pod sygnaturą akt I Ns 307/17. Żądaniem wniosku było, jak wskazano na wstępie, ustanowienie na rzecz każdorazowego właściciela nieruchomości położonej w L. stanowiącej działkę nr (...), działkę nr (...) objęte KW nr (...) oraz na rzecz nieruchomości stanowiącej dz. (...) KW (...) służebność przejazdu, przegonu i przechodu przez nieruchomości położoną w L. stanowiąca działkę nr (...), dz. (...) dz. (...) pasem gruntu oznaczonym linią ciągłą koloru czarnego na odcinku od działki (...) do działki (...) oraz pasem gruntu oznaczonym linią ciągłą koloru czarnego inż. P. D. z lipca 2008 r., ks. rob. (...) wpisanym do składnicy geodezyjnej Starostwa Powiatowego w M. w dniu 15.07.2007 za nr (...).

Faktycznie, postępowanie toczy się od stycznia 2009 roku, a jego przedmiotem jest żądanie przez wielu wnioskodawców ustanowienia drogi koniecznej położonej w L. gminie W.. Wynika to z braku dostępu wnioskodawców do drogi publicznej. Faktyczny dostęp wnioskodawcy mieli do chwili, gdy uczestniczki M. U. i Z. N. zagroziły istniejący dotychczas dojazd do nieruchomości tj. drogę w większości przebiegającą po dz. (...)w L..

Istotnie po głębokiej analizie akt postępowania Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że w niniejszej sprawie doszło do przewlekłości postępowania, борąc pod uwagę całość postępowania. Odnotować dla porządku należy również, że przez długi okres trwania postępowania Sąd podejmował czynności i nie było okresów bezczynności. Okres, w którym doszło do wystąpienia uchybień po stronie Sądu datuje się na początek września 2014 do czerwca 2016 r. i dotyczy tolerowania przez Sąd opieszałości biegłego w sporządzeniu i przedstawieniu Sądowi opinii w sprawie, przy czym zauważyć również należy, że we wskazanym okresie Sąd podejmował szereg czynności w tempie adekwatnym do ich wagi.

Porządkując chronologicznie bieg wydarzeń zacząć należy od stwierdzenia, że po tym jak wniosek o ustanowienie drogi koniecznej wpłynął do Sądu, zarządzeniem z dnia 24 lutego 2009 r. przewodniczący wezwał o wyjaśnienie czy wpisani w księdze wieczystej współwłaściciele dz. (...)M. J. (1) i F. J. żyją a jeśli nie kto jest ich następcą prawnym i na jakiej podstawie, nadto wezwał o podanie następców S. B. (1), W. U., Z. U., M. B. - wpisanych jako właściciele działki nr (...) oraz S. S. (1) i E. S. wpisanych jako właściciele działek (...) pod rygorem zwrotu wniosku. Wnioskodawczyni odpowiedziała na zarządzenie, a Sąd wyznaczył termin rozprawy na dzień 2 czerwca 2009 r. (k. 46).

Na rozprawie w dniu 2 czerwca 2009 r. Sąd wezwał do udziału w sprawie D. B. jako spadkobiercę właściciela nieruchomości objętej wnioskiem S. B. (1).

Sąd dopuścił dowód z akt I Ns 194/09 i z opinii która zostanie opracowana w tych aktach. Potem Sąd doręczał protokół rozprawy oraz wniosku wezwanym do udziału.

Zarządzeniem z dnia 21 października 2009 r. przewodniczący zarządził m.in. połączenie spawy I Ns 194/09 do łącznego rozpoznania ze sprawą I Ns 13/09 (k. 71)

W dniu 11 września 2009 r. wnioskodawczyni D. F. dokonała zmiany wniosku o ustanowienie służebności drogi koniecznej w ten sposób, że domagała się ustanowienia służebności drogi koniecznej przejazdu, przechodu i przegonu szlakiem drożnym o szer. 4m biegnącym od drogi publicznej relacji L.-K. po działkach (...) (własność ucz. W. B., Z. N., M. U., B. D. i D. B.), (...) i (...)(własność ucz. F. J., M. J. (1) i J. K. (1)), (...)(wykazany jak właściciel zmarły S. B. (1) którego następcami prawnymi są uczestnicy 1-5 oraz M. B., W. U. i Z. U.), (...)(własność ucz. S.

B. (1) - na rzecz kaźdoczesnych wlaścicieli dz. (...)i (...)położonych w L.; nadto wydania zarządzenia tymczasowego zabezpieczającego możliwość przejazdu wnioskodawczyni droga prowadząca po działkach (...). (...) od drogi publicznej relacji L.-K. do działek (...) na czas trwania niniejszej sprawy. Sąd rozpoznawał wniosek o wydanie zarządzenia tymczasowego, wzywał strony do koncentracji materiału dowodowego i uzupełnienia braków formalnych zażalenia oraz rozpoznawał zażalenie na wydane w sprawie postanowienie, zwracał się także do urzędów o dokumenty, a następnie przewodniczący wyznaczył termin rozprawy na dzień 16 czerwca

2010 r. (k. 200).

Na rozprawie w dniu 16 czerwca 2010 r. Sąd dopuścił dowód z przesłuchania stron na okoliczność dostępu poszczególnych nieruchomości do drogi publicznej i możliwych sposobów dojazdu oraz dopuścił dowód z oględzin nieruchomości w obecności biegłego geodety i dowód ten postanowił przeprowadzić z terminem na piśmie (k. 297-302). W międzyczasie akta sprawy były przedstawiane Sądowi Okręgowemu w związku z wnioskiem o sprostowanie orzeczenia. Nastąpiło to postanowieniem z dnia 26 lipca 2010 r. (k. 315). W dniu 10 września 2010 r. odbyły się oględziny nieruchomości (k. 391). Następnie Sąd zwracał się do USC oraz Centrum Personalizacji Dokumentów MSWiA o nadesłanie danych ze zbiorów meldunkowych do Starostwa Powiatowego w M., o wypisy z rejestru gruntów oraz wzywał strony do ustosunkowania się do treści pism (k. 394-528).

Postanowieniem z dnia 19 października 2010 r. Sąd zawiesił postępowanie z uwagi na śmierć uczestniczki B. D. i podjął je z udziałem jej następców prawnych, a także udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania i oddalił wniosek o zabezpieczenie złożony przez B. B. (k. 529). Dzień później wydał postanowienie zmieniające punkt 3 postanowienia z dnia 19 października 2010 r. przez doprecyzowanie terminu realizacji nałożonego przez Sąd nakazu (k. 531), doręczał odpisy wniosków i pism. wzywał do usunięcia braków. Trwało to do listopada 2010 r. Później zajmował się zażaleniem uczestniczek M. U. i Z. N. na postanowienia z 19 i 20 października 2010 r. pod kątem braków formalnych (k. 569-582).

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2010 r. Sąd wezwał do udziału w sprawie dalszych uczestników (k. 583) i przedstawiał akta Sądowi Okręgowemu w związku z zażaleniem. Ten zaś w dniu 7 marca 2011 r. wydał postanowienie, w którym oddalił oba zażalenia uczestniczek (k. 665). Z kolei Sąd Rejonowy wyznaczył termin rozprawy na dzień 25 maja 2011 r. (k. 660).

Na rozprawie w dniu 25 maja 2011 r. Sąd. m.in. uzgodnił stanowiska stron co do przebiegu spornego szlaku, zwrócił się do UG w Wiśniowej o nadesłanie dokumentacji związanej z budową mostu na potoku L. oraz planu zagospodarowania przestrzennego dla części gminy obejmującej nieruchomości wskazane we wniosku i w możliwych wariantach przebiegu służebności (k. 894-897).

Toczyło się też postępowanie międzyinstancyjne związane z rozpoznaniem przez Sąd odwoławczy zażalenia uczestniczek M. U. i Z. N. na postanowienie z dnia 2 listopada 2010 r. o nadaniu klauzuli wykonalności punktom III i IV postanowienia z dnia 19.10.2010 r. w brzmieniu nadanym postanowieniem z dnia 20.10.2010 r. (k. 905).

Wyznaczono też kolejne terminy rozprawy na 8 sierpnia i 3 października 2011 r. (k. 915). Na tej ostatniej Sąd przesłuchał kolejnych świadków i dopuścił dowód z opinii biegłego na okoliczność możliwości technicznych urządzenia drogi dojazdowej do nieruchomości objętych wnioskami wg każdego z wariantów wskazanych w trakcie oględzin nieruchomości oraz w piśmie uczestniczek z 24.9.11 r. (k. 451) wraz z szacunkiem kosztów urządzenia wszystkich przejazdów i wyznaczył kolejny termin rozprawy na dzień 5.12.2011 r. (k. 1063- 1075). Zarządzenie o zwróceniu się do biegłego z odezwą wydano w dniu 13.10.2011 r. Wyznaczono biegłemu termin do przygotowania opinii 2 miesiące (k. 1080).

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2011 r. Sąd przyznał biegłemu wynagrodzenie za sporządzenie opinii w sprawie (k. 1152). Następnie w Sądzie były podejmowane czynności związane z rozpoznaniem zażalenia uczestniczek na postanowienie Sądu z dnia 3.11.2011 r., a także rozpoznaniem ich wniosku o wyłączenie Sędziego, wyznaczono też kolejny termin rozprawy na dzień 11 kwietnia 2012 r. (k. 1311), na którym Sąd dopuścił dowód z przesłuchania stron na

okoliczność zasadności wniosku o uchylenie postanowienia o zabezpieczeniu i dotychczasowego sposobu korzystania z dróg dojazdowych, (k. 1368-1379).

W okresie od dnia 25 kwietnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2012 r. toczyło się postępowanie międzyinstancyjne związane z rozpoznaniem zażalenia uczestniczek na oddalenie ich wniosku o uchylenie postanowień o udzieleniu zabezpieczenia, a także rozpoznaniem wniosku o udzielenie zabezpieczenia. W międzyczasie, postanowieniem z dnia 20 lipca 2012 r. Sąd zawiesił m.in. postępowanie z uwagi na śmierć uczestniczki M. B. (k. 1480).

Postanowieniem z dnia 4 września 2012 r. Sąd udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania przez nakazanie uczestniczkom M. U. i Z. N. usunięcie wszelkich przeszkód na nieruchomości stanowiącej drogę, a oznaczonej jako dz. (...) (k. 1515), zaś postanowieniem z dnia 7 września 2012 r. oddalił wniosek o wyłączenie sędziów od orzekania w sprawie, (k. 1518). Z kolei postanowieniem z dnia 1 lutego 2013 r. Sąd podjął zawieszono postępowanie z udziałem następców prawych zmarłej uczestniczki M. B., a to S. B. (1), A. K., J. B. i Z. U. (k. 1693). Toczyło się także postępowanie międzyinstancyjne w związku z kolejnymi zażaleniami na postanowienia Sądu wnoszonymi przez te same uczestniczki.

Na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2014 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego geodety na okoliczność sporządzenia mapy geodezyjnej z oznaczeniem projektowanych szlaków służebności ze wskazaniem współrzędnych granic tych szlaków w połączeniu z opinią biegłego ds. drogownictwa i odczytał rozprawę z terminem na piśmie (k. 2270-2273). W dniu 14 kwietnia 2014 r. sędzia referent skierował odezwę do biegłego z terminem wykonania 3 m-ce (k. 2316). Zarządzeniem z dnia 3 czerwca 2014 r. przewodniczący w Sądzie przedłużył biegłemu termin na sporządzenie opinii do dnia 30 listopada 2014 r. (k. 2378). Następnie postanowieniem z dnia 29 lipca 2014 r. Sąd zwolnił od udziału w sprawie w charakterze uczestników: A. D., D. D., E. K., J. K. (2) i W. K. (k. 2404). W dniu 21 października 2014 r. wnioskodawcy S. M., Z. M. i E. S. wnieśli o udzielenie im zabezpieczenia na czas trwania postępowania przez nakazanie uczestniczkom M. U. i Z. N. usunięcia nasypu z tłucznia, gruzu, skarpy, kostki brukowej rur z dz. (...) na nieruchomości stanowiącej drogę a oznaczonej jako dz. (...) w L. oraz bramy posadowionej na dz. (...) zakazania im czynienia jakichkolwiek przeszkód na czas trwania postępowania (k. 2454). Postanowieniem z dnia 28 października 2014 r. Sąd m.in. udzielił zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem (k. 2457). W tej sprawie toczyło się postępowanie międzyinstancyjne zainicjowane przez uczestniczki. Pismem z dnia 4 grudnia 2014 r. biegły P. wniósł o przedłużenie mu terminu do przygotowania opinii do dnia 30 czerwca 2015 r. (k. 2541). Sąd udzielił zgody na przedłużenie (k. 2544). Z kolei wnioskodawcy złożyli wniosek o zwolnienie biegłego P. z obowiązków. Przewodniczący zarządzeniem z dnia 7 stycznia 2015 r. wezwał wnioskodawców do wskazania czy podtrzymują wniosek o zmianę osoby biegłego zaznaczając, że termin wykonania kolejnej opinii przez innego biegłego będzie zbliżony do dotychczasowej (k. 2598).

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2015 r. Sąd przyznał biegłemu L. D. wynagrodzenie za sporządzenie opinii (k. 2615). Zarządzeniem z dnia 12 marca 2015 r. przewodniczący w Sądzie ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu S. B. (2) kuratora (k. 2634). W dniu 30 kwietnia 2015 r. akta sprawy zostały zwrócone z Sądu Okręgowego w Krakowie po wykorzystaniu (k. 2677), zaś w dniu 29 czerwca 2015 r. przedstawione ponownie w związku z zażaleniem uczestniczek. Postanowieniem z dnia 10 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie po rozpoznaniu zażalenia uczestniczek na postanowienie z dnia 28 października 2014 r., uchylił zaskarżone postanowienie w pkt III i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania (k. 2696). Postanowieniem z dnia 29 lipca 2015 r. Sąd oddalił wniosek uczestniczek o upadek zabezpieczenia zgłoszony w piśmie z dnia 26 maja 2014 r. (k. 2704). Postanowieniem z dnia 2 września 2015 r. Sąd zawiesił postępowanie z uwagi na śmierć M. J. (2), podjął postępowanie i wezwał do udziału M. J. (1) (k. 2709). W dniu 2 grudnia 2015 r. biegły P. złożył kolejny wniosek o przedłużenie terminu do sporządzenia opinii w sprawie do dnia 31 marca 2016 r. (k. 2736). Zarządzeniem z dnia 7 kwietnia 2016 r. przewodniczący w Sądzie wezwał biegłego J. P. do przedstawienia opinii w terminie 2 tygodni od rygorem nałożenia grzywny lub wyjaśnienia przyczyny opóźnienia w złożeniu opinii (k. 2787). W odpowiedzi biegły nie przedłożył opinii i wniósł kolejny raz o przedłużenie terminu do dnia 31 maja 2016 r. Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2016 r. Sąd nałożył na biegłego J. P. grzywnę w wysokości 500 zł (k. 2790). W dniu 1 czerwca 2016 r. biegły przedstawił Sadowi opinię w sprawie (k. 2833). Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2016 r. Sąd przyznał biegłemu wynagrodzenie (k. 2862). Z kolei postanowieniem z dnia 18 lipca 2016 r. Sąd zawiesił postępowanie z uwagi na śmierć W. B. i Z. D. (k. 2894).

Okres pomiędzy skierowaniem do biegłego odezwy w maju 2014 r., a przedstawieniem Sądowi opinii w sprawie w czerwcu 2016 r. minął okres ponad dwóch lat. Jest to zdecydowanie zbyt długi okres czasu a tolerowanie przez sędziego referenta tego rodzaju obstrukcyjnego zachowania biegłego nie da się usprawiedliwić. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz. U. 2018/75) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (przewlekłość postępowania). Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, uwzględniając łączny dotychczasowy czas trwania sprawy, jej charakter, stopień faktycznej i prawnej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (ust. 2).

Analiza akt sprawy nakazuje przyjąć, że w sprawie pod sygn. akt I Ns 307/17 miała miejsce zwłoka, przy czym nie wszystkie czynności sądu, nawet jeśli były rozciągnięte w czasie, były dotknięte przewlekłością, której zapobiec ma ustawa o skardze. Trzeba mieć na uwadze, że w tym czasie Sąd podejmował inne także czynności, opisane powyżej, i sprawa toczyła się bez przewlekłości dla tych czynności, niemniej dopuszczenie do tego, żeby biegły przez blisko dwa lata odwlekał termin oddania opinii prowadzi do obstrukcji postępowania. Odezwa była skierowana do biegłego w maju 2014 r. z terminem wykonania opinii na 3 m-ce, czyli koniec sierpnia początek września 2014 r. Od tego czasu biegły zwracał się do sądu o przedłużenie sporządzenia tejże opinii kilkakrotnie, przesuując za każdym razem termin końcowy, aż do 31 marca 2016 r. a Sąd te prośby uwzględniał. Tym samym Sąd tolerował stan odwiekający finalne zakończenie postępowania o ponad dwa lata i dopiero zarządzeniem z dnia 11 kwietnia 2016 r. wezwał biegłego do przedstawienia opinii grożąc mu grzywną, biegły po raz kolejny zignorował polecenie Sądu, co więcej ponowił prośbę o przedłużenie terminu na sporządzenie opinii do 31 maja 2016 r., a Sąd nałożył na niego karę zaledwie 500 zł. Dopiero w dniu 1 czerwca 2016 r. biegły sądowy J. P. przedłożył sądowi opinię (k. 2833). a Sąd przyznał mu wynagrodzenie za sporządzoną opinią w sprawie.

W sprawie miała miejsce bezczynność w okresie pomiędzy doręczeniem uczestniczce M. U. odpisu postanowienia z dnia 9 sierpnia 2018 r wraz z uzasadnieniem i odpisem protokołu z dnia 9 sierpnia 2018 r. a wydanym w sprawie zarządzeniem przez sędziego referenta z dnia 9 stycznia 2019 r. Wskazać należy, że na rozprawie w dniu 9 sierpnia 2018 r. Sąd dopuścił dowody i wydał postanowienie o uchyleniu zabezpieczenia orzeczonego postanowieniem z dnia 18 czerwca 2013 r. w stosunku do T. S. (1) (k. 3467). Uczestniczka M. U. złożyła o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie (k. 3474- 3480). Nadto uczestniczki M. U. i Z. N. wniosły o „uchylenie roszczenia i zabezpieczenie roszczenia” (k. 3481). Oznacza to, że w analizowanej sprawie przez okres od dnia 28 sierpnia 2018 r. do dnia 9 stycznia 2019 r. w sprawie nie były podejmowane żadne czynności. Taka niczym nieuzasadniona bezczynność w sprawie nie jest usprawiedliwiona.

Podkreślenia wymaga, że sprawa jest skomplikowana z uwagi na wielość wnioskodawców, jak i uczestników. Nadto do długości postępowania przyczyniły się również strony nie kompletując dokumentów, adresów właścicieli, dokumentów określających stan prawny nieruchomości sąsiednich przez które potencjalnie przebiegać ma szlak drogi koniecznej. Taki stan rzeczy powoduje, że niejednokrotnie dochodziło do zawieszenia postępowania z uwagi na śmierć strony. Postępowanie trwa długo zarówno z uwagi na konieczność zasięgania opinii biegłych, jak i z uwagi na postawę uczestniczek M. U. i Z. N., które skarżą każde wydane w toku postępowania orzeczenie, co uruchamia postępowanie międzyinstancyjne i wydłuża postępowanie w czasie. Oczywiście uczestniczki mają prawo do podejmowania tego rodzaju aktywności procesowej, nie powinny jednak wówczas zarzucać Sądowi, iż sprawa toczy się przez nadmiernie długi czas. Oprócz tego wymienione uczestniczki prowadzą szereg innych postępowań zarówno sądowych, jak i administracyjnych, co powoduje zmiany stanu prawnego nieruchomości, których dotyczy wnioski. Okoliczność ta powoduje, że akta przedmiotowej sprawy są też często wypożyczane do innych postępowań, co niewątpliwie także

wpływa na czas trwania postępowania. Jednak czas trwania postępowania w jednej instancji (10 lat) nie da się usprawiedliwić tylko działaniami samych stron.

Mając na względzie powyższą argumentację Sąd Okręgowy działając na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz. U. 2018.75) stwierdził w punkcie 1 niniejszego orzeczenia, że w sprawie prowadzonej w Sądzie Rejonowym w Myślenicach pod sygnaturą akt I Ns 307/17 doszło do przewlekłości postępowania i w związku z zaistniałą przewłoką przyznał na podstawie art. 12 ust. 4 cyt. Ustawy skarżącym kwotę 5000 zł solidarnie od Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowemu w Myślenicach. Ponieważ skarżące domagały przyznania im kosztów postępowania nie określając jakiej konkretnej kwoty się domagają z tytułu stwierdzenia przewlekłości, to Sąd przyznał na ich rzecz stawkę minimalną wynikającą z art. 12 ust. 4 cyt. Ustawy solidarnie 5000 zł czyli po 500 zł za każdy rok trwania postępowania (pkt 2).

Co do podnoszonych w skardze żądań dotyczących zobowiązania Sądu do zakończenia przedmiotowego postępowania w terminie trzech miesięcy od rozpoznania skargi, to Sąd Okręgowy nie mógł uwzględnić tego rodzaju żądania, albowiem w aktualnym stanie sprawy nie jest możliwe zakończenie postępowania w terminie wskazanym przez skarżące. Wskazać należy, że w dniu 5 kwietnia 2019 r. odbyły się oględziny nieruchomości z udziałem wnioskodawców S. B. (1), T. S. (2), S. S. (2) wraz z pełnomocnikami oraz uczestnikiem F. J. i biegłymi L. D. (2) i J. P.. Pozostali wnioskodawcy i uczestnicy pomimo prawidłowego zawiadomienia nie stawili się (k. 3562). Na tych oględzinach Sąd dopuścił dowód z opinii kolejnego biegłego z zakresu drogownictwa, celem dokonania wstępnej oceny prezentowanego w dniu oględzin wariantu poprowadzenia drogi koniecznej. Jednocześnie Sąd postanowił zwrócić się do Wód Polskich o udzielenie informacji na temat możliwości wykonania przeprawy przez rzekę L. w miejscowości L. od drogi powiatowej (...) po działkę (...). 876 przez działkę (...) (rzeka) i dalej po działkę nr (...) wzdłuż ich północno-wschodnich granic z ominięciem słupa wysokiego napięcia i dalej po działkę nr (...) do skrzyżowania drogi (...). Ponadto Sąd postanowił zwrócić się do Starosty (...), jako zarządcy drogi powiatowej (...) w L. o udzielenie informacji czy i pod jakimi warunkami wyrażana byłaby zgoda na zjazd z drogi powiatowej w kierunku działki (...) po działkę (...) wzdłuż jej granicy z działką (...). Nadto postanowił zwrócić się do Wójta Gmina W. o udzielenie informacji czy i pod jakimi warunkami byłoby możliwe partycypowanie gminy w budowie mostu nad działką (...) i czy budowa takiej przeprawy bądź jej modernizacja jest przewidywana w planie zagospodarowania przestrzennego, informując, że sprawa dotyczy ustanowienia drogi koniecznej dla właścicieli działek (...). O powyższym orzeczono jak w punkcie 3 sentencji na podstawie art. 12 ust. 1 cyt. ustawy.

O zwrocie opłaty od skargi orzeczono na podstawie art. 17 ust. 3 cyt. Ustawy, jak w punkcie 4 sentencji.

SSO Anna Kozłińska SSO Anna Nowak SSR Dagmara Pawełczyk - Woicka